तत सा कुट्टनी तत्र सर्वैस् तैः सकुतूहलैः
अपृच्छत यथावृत्तं, सा अपि तेभ्यः शशंस तत् । 188
ततः सिद्धादिचरितं तन् मत्वा अद्भुतहासितं
सराजविप्रबणिजो जनास् ते वाक्यम् अब्रुवन् । 189
येन इयं विप्रलब्धा हि वञ्चितानिककामुका,
प्रकटः सो ऽस्तु, तस्य इह पटबन्धो विधीयतां । 190
तच् छ्रुत्वा लोहजङ्घः स तत्र आत्मानम् अदर्शयत्,
पृष्टश् च आमूलतः सर्वं वृत्तान्तं तम् अवर्णयत् । 191
ददौ तच् च अत्र देवाय शङ्खचक्राद्युपायनं
विभीषणेन प्रहितं जनविस्मयकारकं । 192

अथ तस्य सपदि पटं
बद्ध्वा संतुष्य माथुराः सर्वे,
स्वाधीनां रूपिणिकां
राजादेशेन तां चक्रुः । 193
ततश् च तत्र प्रियया समं तदा
समृद्धकोषो बहुरत्नसंचयैः
स लोहजङ्घः प्रतिकृत्य कुट्टनी-
निकारमन्युं न्यवसद् यथासुखं । 194

Digitized by Google